

Vanad sõrgad aga taati
Oõverdamas orjama.
Aasta astub aasta jälgil,
Põlived wauwad põrmu.
Määratu müürid litsuwad mäge,
Tornid, tempel tema turja.
Lugew tammik saand tuletuslik,
Taara koda fukund koku,
Taara teenistus tarretand,
Ja aseme kohta asutud
Ue usu uhke hoone,
Elma ilus ehitud
Ühe ainsa Jumalale,
Poeale, kes piinatud,
Puhta püha Waimule.
Aasta astub aasta jälgil,
Põlived wauwad põrmu.
Mägi alasti, hooneta,
Tempel tühja ja tükilise,
Org kole ja kurblik.
Pragused müürid pajatawad
Wana väge ja võdimu;
Kiwiwaremed siitwad
Endist ilu ja õane —
West aga woolab wiisakalt,
Ei tunne fillade tuge.
Sagedast' sai sõditad,
Valitsused wahetatud,
Linna ukkus hukatud,
Linna rikus riisutud,
Kodanikud foletatud;
Ja mis mõek ei mahalöönud,
Ratk ja nälg neid kuututat,
Ja mis sõda saisma jääts,
Hooletus veel otsatas.
Aastad sõudsid, aastad jõudsid,

Jõudsid, sõudsid meieni.
Prüe künkast kergitavad
Kodad ennast förgelte,
Uksed hooned otsati,
Kirikud ja kellatornid;
Keskel oga üle keigi
Läigib kaunis koolikoda,
Kus sees tarkust kuulutakse,
Tartust taganduatakse;
Kus seest seletust ja selgust
Laiali saab lahitud,
Rahwa hulka jagatud. —
Taarast Tartu nimi tõusis
Ebausu hukal aeval,
Pimeduse vifil päivil;
Tarkus oga meie põlvil
Tartud jälle tuhast tömbas,
Tartu nime toimetas.

(Pühajärw.)

Maarahwa isamaa.

Kogugem, wennad, koku,
Hüiagem heledast' healt,